

ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๓
๐๓/๐๓/๕๕

ศิลปวัฒนธรรมศาสตร์

สำนักศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
๕๐ หมู่ ๕ ตำบลท่าช้าง อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๑๐๐๐

เพียงพอตามรอยพระยุคลบาท

นายทองดี

สวัสดีครับ กระผมได้ค้างไว้ถึงเรื่องราวที่เกี่ยวกับข้าราชการของประเทศลาว ขอเล่าเลยแล้วกันครับ ผู้ที่จะเป็นข้าราชการของประเทศลาวได้จะต้องเป็นผู้ที่มีร่างกายสมส่วนเท่านั้น เพื่อไม่ให้เปลืองปริมาณผ้าที่แจกจ่ายให้ แต่รูปร่างของข้าราชการลาวคงไม่สมบูรณ์หรือครับ เพราะรายได้ต่อเดือนนั้นอยู่ที่ 500 บาท ซึ่งแลกเปลี่ยนเงินกีบได้ 125,000 กีบ (ข้าราชการ ตำแหน่งผู้ตรวจการ กระทรวงศึกษาธิการของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นผู้ให้ข้อมูล) ลองคิดดูนะครับ แค່ก้วยเตี๋ยที่ราคาถูกที่สุดในรายการอาหารยังมีราคาชามละ 60 บาทแล้ว พวกเขาต้องประหยัดขนาดไหน

รัฐบาลลาวส่วนใหญ่จะส่งข้าราชการครูไปทำงานในบ้านเกิดของตน เพื่อให้ครูได้พัฒนาท้องถิ่นอย่างเต็มที่ แต่ถ้าครูคนใดไม่ได้ทำงานอยู่บ้านเกิด ก็สามารถขอย้ายกลับได้โดยง่าย เนื่องจากรัฐบาลไม่มีทุนอุดหนุนส่วนอื่นเลย นอกจากการนำเงินภาษีของประชาชนมาจ้างครูและสร้างอาคารเรียน (ที่ไม่มีอุปกรณ์ตกแต่งอาคารเลย แม้กระทั่งสีทาอาคาร) การดำเนินชีวิตของครูชาวลาวจึงเป็นแบบพอเพียง คือ แต่งกายด้วยผ้าที่ทอเอง ทำอาหารรับประทานเอง ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผักที่ปลูกเอง ครูคนใดที่บ้านอยู่ใกล้โรงเรียนก็จะกลับบ้านเพื่อไปรับประทานอาหารกลางวันและทำงานบ้านไปด้วย แต่ด้วยการดำเนินชีวิตแบบพอเพียงของครูชาวลาว ทำให้เขามีชีวิตอยู่ได้อย่างยั่งยืน ซึ่งตรงกับพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงที่มีแนวทางคือ

พออยู่พอกิน

พึ่งพาตนเองได้

คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ทำเองให้เป็น

หากข้าราชการไทยหันมายึดแนวทางพระราชดำริ “เศรษฐกิจพอเพียง” เมื่อใด เราทุกคนคงไม่ได้ยินคำพร่ำบ่นที่ว่า “ข้าราชการไทยมีแต่หนี้ท่วมหัว” เมื่อนั้น ลองทำคุณะครับ จะได้มีความสุขกับการดำเนินชีวิตเพื่อร่วมกันพัฒนามหาวิทยาลัยของเราให้เจริญยิ่งขึ้นต่อไป และเนื่องในวโรกาสเฉลิมฉลองการครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี กระผมขออัญเชิญพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ (4 ธันวาคม 2540) มาฝากไว้เป็นข้อคิดแก่ข้าราชการ (ผู้รับใช้งานของพระราชฯ) ในตอนหนึ่งความว่า

“...ความจริงเคยพูดเสมอในที่ประชุมอย่างนี้ว่า การที่จะเป็นเสือนั้น มันไม่สำคัญ สำคัญที่เราพออยู่พอกินและมีเศรษฐกิจการเป็นอยู่แบบพอมีพอกิน แบบพอมีพอกิน หมายความว่า อุ้มชูตัวเองได้ให้มีพอกินกับตนเอง...”

ขอบคุณครับ